

EKSISTENS

14 gange nævnes hunde i Bibelen

55 gange nævnes løver i Bibelen.

Kilde: MetroXpress

Miraklernes tid:

Samtlige biskopper skal gå i aktion og gøre klart i et hyrdebrev, at Opstandelsen er en realitet og ikke et symbol, kræver Indre Missions formand. Han taler dunder mod en teologiprofessor, der mener, at hverken Jesu opstandelse eller himmelfart er historiske kendsgerninger.

AF ØJVIND KYRØ

Går man rundt uden tøj i himlen? Opstod Jesus virkelig fra de døde, eller er påskens betyning blot et billede på Guds kærlighed?

I en måned har der raset en debat blandt kirkefolk, fordi dr.theol. Svend Andersen, som er professor i etik ved Aarhus Universitet, har udtalt, at Opstandelsen er et symbol.

Det får nu formanden for Indre Mission, sognepræst Anders Dalgaard, til at opfordre alle landets biskopper om at udsende et »hyrdebrev« for at klarlægge, at Opstandelsen er en realitet.

»Det er yderst problematisk, at en førende teologiprofessor, som har så stor indflydelse på de kommende præster, kan tale om kristentro uden opstandelseshab. Er Kristus ikke opstanden, er vor tro tom. Derfor vil jeg appellere til bisperne om at træde i karakter og formulere et hyrdebrev ligesom dengang, da teologiprofessor P.G. Lindhardt afskrev det evige liv.«

Professor Svend Andersen tager den heftige debat roligt, selv om han også har modtaget et særdeles ubehageligt, anonymt brev fra en af sine mange modstandere. Han siger: »Opstandelsen skildres i Bibelen som en mirakuløs dødeopvækkelse, ikke som en historisk kendsgerning, ligesom jeg heller ikke tror på, at Jesus for til himmels som en raket.«

Hvad tror du selv, der sker efter døden?

»Jeg ved ikke, hvad jeg tror. Jeg har svært ved at tro, at vi skal se vore kære, for hvordan kan vor identitet genkendes, hvis vi er uden krop med operationssår og guldtender? Derfor overvejer jeg, om man kan have en kristentro uden en opstandelsestro, og det vil jeg ikke udelukke.«

Svend Andersen er også hjælpepræst og står undertiden for en begravelse: »Jeg vil ikke afskaffe begravelsesritualet, det fremsiger jeg gerne, for det er stærke ord. Men det må være op til de tilstedeværende, hvad de vil tro om dem.«

Sognepræst Henrik Højlund, som er formand for Evangelisk-Luthersk Netværk: »Han river jo hele tæppet væk under troen. Men han er i det mindste ærlig – i modsætning til Thorkild Grosbøll, der taler uldent om, hvem han tror på. Svend Andersen er helt tydelig ukristelig i sin udlægning af Opstandelsen, når han siger, at kristendommen ikke er noget bestemt, men at enhver selv kan tolke den. Jeg taler for rigtig mange – også for kristne, der ikke normalt er enige med mig – når jeg siger, at kristendom og opstandelse er håndfaste størrelser. Selvfølgelig er Opstandelsen et mirakel, der har fundet sted i tid og rum. Det er horribelt, at han er præsternes lærer og underviser dem i, at det hele er billettale. Jeg ville sådan ønske, at folkekirken tog et oppør med den statsikrede præsteuddannelse på universiteterne og selv overtog den.«

»Opstår som del af en musik«

Der findes stort set tre måder at tolke Opstandelsen på. Som symbol, transport eller transformation, siger Niels Henrik Gregersen, som er professor i dogmatik ved Københavns Universitet.

»Evangelisterne bruger et ord, der betyder »at stå op«, ligesom når man om morgenen går fra søvn til vågen tilstand. Fra at have været vågen stod Jesus op til et evigt liv. For mig er der ikke et tale om en transport, men om en transformation af Jesu legeme. Det bliver ikke flyttet fra et sted til et andet, men til Guds verden, som er alle vegne.«

Hvordan forestiller du dig din egen opstandelse?

OPSTAND

»Jeg har skrevet i mit testamente, at jeg ikke vil brændes. Jeg vil forgå lidt efter lidt i jorden. Vores legeme skal ikke opstå i »slagtemæssig« forstand. Derfor siger Paulus, at der sås et sjæleligt legeme, når vi dør. Og heraf opstår der et åndeligt legeme. Og dette legeme er uden et selvhævdende ego. Ligesom et musikstykke opstår af et tonenforløb, som kommer af de enkelte toner, på samme måde er Guds rige et samfund af toner, der smyger sig op og ned af hinanden. Og ligesom der ikke findes musik uden lyd, er der ingen ånd uden legemlig basis. Vi opstår således ikke som solister, men som en del af en musik, der er større end os selv. Opstandelse betyder også, at vi bevarer vores identitet, men under nye betingelser. Vi er distinkt forskellige som skabninger, og derfor giver det mening at sige, at vi vil møde og genkende vore kære.«

Henrik Højlund siger til det samme spørgsmål: »Jeg håber inderligt, at jeg kommer i Himlen, og jeg tror, at det så vil blive en Henrik Højlund i sin bedste udgave – en fornyet skikkelse uden vorter og guldtender. Jeg vil kunne genkende mig selv og andre, og for eksempel de psykisk handicappede, vi har her i sognet, vil genopstå uden deres handicap. Omgivelserne vil være vidunderlige, for Jorden bliver nyskabt. Bibelen giver et signal om, at det bliver et helt nyt univers, men med genkendelige omgivelser som jerke, buske og dyr.«

Har man tøj på i Himlen?

»Nej, det er en nudistlejr. I al tækkelighed.«

Formanden for Indre Mission deler flere af tankerne:

»Jeg tror, at Anders Dalgaard opstår iklædt køds skikkelse, men hvis jeg er blind på et øje, får det synet igen. Kun Jesus er mærket af syndefaldet og bærer stadig sårmerker efter korsfæstelsen. Vi andre bliver helt genoprettet uden mærker – mine guldtender bliver i graven, og mine operationsår udslettet. Når vi dør, går vi til grunde som et frø, der spirer og opstår og forvandles til et kornaks. Vi skal genopstå, når den ny himmel og jord kommer, hvor alt er genskabt og godt. Dør jeg, inden dommedag kommer, skal jeg vente som i en søvn, til Jesus priker mig på skulderen og vækker mig af denne mellemtilstand.«

Har man tøj på?

»Adam og Eva gik jo nøgne rundt i Paradis – men, nej, det har jeg faktisk aldrig overvejet, det spørgsmål ...«

Myrdede håbet på evigt liv

Da biskop i Roskilde, Jan Lindhardt, var 14 år, måtte han flere gange skubbe døren op, når han kom hjem fra skole. Entréen bugnede af vrede breve.

Hans far, den duknakkede kirkehistoriker Poul Georg Lindhardt, havde i september 1952 holdt et foredrag på Askov Højskole, som blev startskuddet til en debat, der i over et år bølgede voldsomt over hele kongeriget. Præster og lægfolk mente, at han havde afskaffet det evige liv i sit foredrag.

»Det var en skindiskussion,« mener Jan Lindhardt og henviser til, at hans far ene og alene havde gjort opmærksom på, at man ikke kan stille krav om et evigt liv. »Jeg ved faktisk ikke, hvad

han egentlig mente om sagen. Han sagde blot, at "vi har kun den fremtid, Gud vil unde os".«

Men protesterne gjaldede over hele landet. P.G. Lindhardt har myrdet troen på Opstandelsen og taget håbet og barnetroen fra folk, lod indsigelserne. Jyske menigheder krævede, at bisper og ministre måtte gribe ind, så Lindhardt kunne blive fradømt kjole og krave. I KB-hallen i København blev oprørte tilhørere af en prædikant trøstet med, at Lindhardt havde kuppelkatar.

Protesterne virkede. Landets biskopper udsendte i 1953 et hyrdebrev om troen på Opstandelsen og det evige liv. Og den søndag i april, hvor brevet mod ham skulle læses op, skulle P.G. Lindhardt selv prædike i Vor Frue Kirke i Århus, hvor han var hjælpepræst. Men han gjorde det uden at fortrække en mine.

Jan Lindhardt, derimod, har en fast forestilling om, hvad der sker efter døden: »Vi opstår i en slags "herlighedslegeme", som Paulus siger, og det må være noget godt. Det må være af kod og blod og med sanser, og det vil være genkendeligt, for ellers ville det jo være et spøgelse. Jeg kan ikke sige andet om omgivelserne, end at de er gode, og at man vil møde sine kære igen. Men man må på den anden side så også være forberedt på at møde dem, man ikke kan lide.«

indblik@jp.dk

OPSTANDELSEN I BIBELEN

Jesus vidste selv, at han skulle opstå:

»Mens de gik ned fra bjergene, befalede Jesus dem: "Fortæl ikke nogen om dette syn, for Menneskesønnen er opstået fra de døde".«

Mt. 17, 9

De første øjenvidner til Opstandelsen var kvinder, som ifølge jødisk retspraksis ikke kunne bruges som vidner. De mødte ved den tomme grav en engel, som forklarede dem sagen. »Men englen sagde til kvinderne: "Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det".«

Mt. 28, 5-7

Ikke alene så kvinderne den tomme grav, de mødte også den opstandne selv: »Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det. Og se, Jesus kom dem i møde og hilste dem med et "God morgen!" Og de gik hen og omfavnede hans fødder og tilbød ham. Da sagde Jesus til dem: "Frygt ikke! Men gå hen og sig til mine brødre, at de skal gå til Galilæa. Der skal de se mig".«

Mt. 28, 8-10

Ifølge en anden journalist (evangelist) var der ikke to, men kun en engel ved den tomme grav: »Og da de kom ind i graven, så de en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side, og de blev forfærdede. Men han sagde til dem: "Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham! Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham, som han har sagt jer det".«

Mk. 16, 5-8

En tredje journalist har fået refereret, at der ankom to engle til graven og citerer dem for en lidt anden udtalelse:

»De fandt stenen væltet bort fra graven, og de gik derind, men fandt ikke Herren Jesu legeme. Mens de stod og ikke vidste, hvad de skulle tro, var der med ét foran dem to mænd i lysende klæder. Kvinderne blev forfærdede og bøjede sig med ansigtet mod jorden, men mændene sagde til dem: "Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde? Han er ikke her, han er opstået. Husk, hvordan han talte til jer, mens han endnu var i Galilæa, og sagde, at Menneskesønnen skulle overgives i syndige menneskers hænder og korsfæstes og opstå på den tredje dag."«

Luk. 24, 2-7

Prædikanten og menighedsstifteren Paulus skriver til nogle af sine venner: »Og vi ved, at Kristus er opstået fra de døde og ikke mere dør; døden er ikke herre over ham mere.«

Rom. 6,9

For Paulus er Opstandelsen det helt og aldeles afgørende i kristentroen, ellers er alt løgn: »Vi kommer så også til at stå som falske vidner om Gud, fordi vi har vidnet imod Gud, at han har oprejst Kristus, som han altså ikke har oprejst, hvis døde ikke opstår. For hvis døde ikke opstår, er Kristus heller ikke opstået; men er Kristus ikke opstået, er jeres tro forgæves, så er I stadig i jeres synder, og så er også de, som er sovet hen i Kristus, gået fortabt. Har vi alene i dette liv sat vort håb til Kristus, er vi de ynkværdigste af alle mennesker.«

1. Kor. 15, 15-19

Paulus bliver frittet af sine venner om, hvordan Opstandelsen rent praktisk går for sig. Han svarer:

»Der findes både himmelske legemer og jordiske legemer; men de himmelske har én slags glans, de jordiske en anden. Solen og månen og stjernerne har hver sin glans, og stjernerne skiller sig fra stjerner i glans. Således er det også med de dødes opstandelse. Hvad der bliver sået i forgængelighed, opstår i uforgængelighed. Hvad der bliver sået i vanære, opstår i herlighed. Hvad der bliver sået i svaghed, opstår i kraft. Der bliver sået et sjæleligt legeme, der opstår et åndeligt legeme. Når der findes et sjæleligt legeme, findes der også et åndeligt legeme.«

1. Kor. 15, 40-44